

Nebeskej camp - Ryvolové, bratři

1972

E A E
Znám na nebeskejch pláních starej kemp
H7
kam lítaj v bouřkách supi šediví
E A E
a tenhle flek zná v nebi každej tramp
H7 E
a nikdo z nás se tomu nediví.
A H7 E
Tam pod cummulem hradby z mraků jsou
A H7 E H7
a pod nima zní věčnejch kytar tón
E A E
co madrigaly hrajou strunou zlou
H7 E
a píseň smrti zpívá baryton.

Sám u potoka slz tam sedávám
a vyklepávám nohou známej takt.
Já naději s velkou nedávám
a že je nás tu víc tak to je fakt.
A sedává tam se mnou Zdena Rott
co zpíval písňě hlasem chvějívým
a kolem nás je starejch kytar šrot
a střepy z lahví s pivem pěnivým.

Je spousta cest co vedou kolem nás,
my nikam nejdem oheň hoří dál.
Ze starejch lásek nábojovej pás
má kolem boků kdo se holkám smál.
Jsme starejch dobrejch časů bílej pták
co ukrádal nám pěnu zašlejch dní.
Nám dávno kdesi v mracích zmizel vlak
co měl jen jeden vagón poslední.

Nám do ohňů se vkrádá slunce jas
a vobloha sem sype hvězdnej prach.
My nepotřebujem na cestu pas
a dávno zmizel z čehokoliv strach.
Nám nad hlavou se trůny kymácí
a frenetickej potlesk z dálky zní.
Do mraků řveme že se vyplácí
bejt vobyčejnej dělník všedních dní.

My nepoznali jsme jak chutná moc.
My dobře známe bufetáckej smích.
Nám ke štěstí stačí hvězdnatá noc.
Nám pocit moci nenahradí líh.
My známe vůni hospod po ránu.
K nám modlí se i mnohá z hezkejch žen.
My víme co jsou rána po flámu.
Nám k životu už nestačí jen den.

Nám do podzimu brečel tichej déšť.
Nám věčnejm psancům zablácenejch cest.
My nepoznali moře, vem to nešť.
My známe jen nádraží velkejch měst.
Ve spacáku z usáren zpuchřelejch

tu dožíváme lásky ztracený.
Nám s mrakama se do dálky už zdejších
sen o normálním životě na zemi.

Nám na zemi se učí děti létat.
Nám bezejmenným strážcům tichých míst.
My učili se čistých dětí bát
a denně hořkost museli jsme jíst.
Nám špinavým a vtrhaným psům,
co kradou děti a mají spoustu žen
se neobrací hlava k nebesům,
když zvony zní a dohasíná den.

Tak sedíme tam v kempu nebeským
a padouři nám sloužej za pár piv.
Ve zhaslejch očích máme jenom dým
a mrtvej klid tu není žádnéj div.
Nás sedává tu na pár tisíc snad
a mlčíme jak mlčet umí čas.
Jen chorál kytar ukájí náš hlad,
nás mlčenlivej zástup lovců krás.